

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/1283**z dne 29. julija 2019****o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Japonske za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ⁽¹⁾ in zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 ima Komisija pooblastilo, da sprejme odločitev o enakovrednosti, kadar pravni in nadzorni okvir tretje države zagotavlja, da bonitetne agencije, ki imajo dovoljenje oziroma so registrirane v tej tretji državi, izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve iz navedene uredbe in v zvezi s katerimi se opravlja učinkovit nadzor in izvrševanje v tej tretji državi.
- (2) Namen te odločitve o enakovrednosti je omogočiti bonitetnim agencijam iz Japonske, da zaprosijo za certificiranje pri Evropskem organu za vrednostne papirje in trge (ESMA), če niso sistemsko pomembne za finančno stabilnost ali celovitost finančnih trgov ene ali več držav članic. Ta odločitev o enakovrednosti ESMA omogoča, da te bonitetne agencije vsako posebej ter odobri izvetje iz nekaterih organizacijskih zahtev za bonitetne agencije, ki delujejo v Evropski uniji, vključno z zahtevo po fizični prisotnosti v Evropski uniji.
- (3) Da bi veljal za enakovrednega, mora pravni in nadzorni okvir tretje države izpolnjevati vsaj tri pogoje, določene v členu 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009.
- (4) Komisija je 28. septembra 2010 sprejela Sklep 2010/578/EU ⁽²⁾, v katerem je ugotovila, da so navedeni trije pogoji izpolnjeni, in priznala japonski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije za enakovrednega zahtevam iz takrat veljavne Uredbe (ES) št. 1060/2009.
- (5) V skladu s prvim pogojem iz člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 morajo imeti bonitetne agencije v tretji državi dovoljenje oziroma morajo biti registrirane ter predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja. Japonski pravni in nadzorni okvir zahteva, da se bonitetna agencija registrira pri Japonski agenciji za finančne storitve (*Financial Services Agency of Japan* – JFSA), da se lahko njene bonitetne ocene uporabljajo za regulativne namene na Japonskem. JFSA bonitetnim agencijam nalaga pravno zavezujoče obveznosti in jih redno nadzoruje. Ima širok in celovit nabor pooblastil ter lahko sprejme številne ukrepe, vključno s sankcijami, proti bonitetnim agencijam, ki kršijo določbe zakona o finančnih instrumentih in borzah v zvezi z uredbo o bonitetnih agencijah.
- (6) V skladu z drugim pogojem iz člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 morajo za bonitetne agencije v tretji državi veljati pravno zavezujoča pravila, ki so enaka pravilom iz členov 6 do 12 Uredbe (ES) št. 1060/2009 in Priloge I k navedeni uredbi. Japonski pravni in nadzorni okvir temelji na načelu dobre vere. Bonitetna agencija vzpostavi operativne kontrolne sisteme za pošteno in ustrezno izvajanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja na podlagi velikega števila podrobnih in zavezujočih zahtev, obsežnih določb v zvezi s preprečevanjem nasprotij interesov, njihovim upravljanjem in razkrivanjem ter na podlagi obveznosti evidentiranja in razkrivanja informacij JFSA in javnosti. Japonski pravni in nadzorni okvir se šteje za enakovrednega Uredbi (ES) št. 1060/2009 v zvezi z obvladovanjem nasprotij interesov, organizacijskimi zahtevami, zaščitnimi ukrepi za zagotavljanje kakovosti ocen in metodologijami ocenjevanja, obveznostjo razkritja bonitetnih ocen ter obveznostjo glede splošnih in rednih razkritij dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Zato japonski pravni in nadzorni okvir zagotavlja ustrezno zaščito v smislu integritete, preglednosti, dobrega vodenja bonitetnih agencij in zanesljivosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

⁽¹⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 1.⁽²⁾ Sklep Komisije 2010/578/EU z dne 28. septembra 2010 o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Japonske za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah (UL L 254, 29.9.2010, str. 46).

- (7) V skladu s tretjim pogojem iz člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 mora regulativna ureditev v tretji državi preprečevati poseganje nadzornih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen in metodologij bonitetnega ocenjevanja. V zvezi s tem je JFSA z zakonom prepovedano poseganje v vsebino bonitetnih ocen in metodologij bonitetnega ocenjevanja.
- (8) Japonski pravni in nadzorni okvir še vedno izpolnjuje tri pogoje, ki so bili prvotno določeni v členu 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Vendar je Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ uvedla dodatne zahteve za bonitetne agencije, registrirane v Uniji, zaradi česar se je pravni in nadzorni sistem za navedene bonitetne agencije zaostрил. Te dodatne zahteve vključujejo pravila v zvezi z obeti glede bonitetnih ocen, obvladovanjem nasprotij interesov, zahtevami glede zaupnosti, kakovostjo metodologij bonitetnega ocenjevanja ter predstavitvijo in razkritjem bonitetnih ocen.
- (9) V skladu s točko (1)(b) drugega odstavka člena 2 Uredbe (EU) št. 462/2013 se dodatne zahteve za namene ocenjevanja enakovrednosti pravnega in nadzornega okvira tretjih držav uporabljajo od 1. junija 2018.
- (10) Na podlagi tega je Komisija 13. julija 2017 ESMA zaprosila za nasvet o enakovrednosti pravnega in nadzornega okvira med drugim Japonske s temi dodatnimi zahtevami, uvedenimi z Uredbo (EU) št. 462/2013, ter za njegovo mnenje o pomembnosti razlik.
- (11) ESMA je v svojem strokovnem nasvetu, objavljenem 17. novembra 2017, navedel, da japonski pravni in nadzorni okvir v zvezi z bonitetnimi agencijami vključuje zadostne določbe za izpolnjevanje dodatnih zahtev, uvedenih z Uredbo (EU) št. 462/2013.
- (12) Uredba (EU) št. 462/2013 v členu 3(1)(w) uvaža opredelitev obetov glede bonitetnih ocen in Uredba (ES) št. 1060/2009 zdaj razširja nekatere zahteve, ki se uporabljajo za bonitetne ocene, na obete glede bonitetnih ocen. Japonski pravni in nadzorni okvir dejansko priznava obete glede bonitetnih ocen. Obravnava jih kot del bonitetne ocene in pooblašča JFSA, da spremlja ustreznost teh obetov skupaj z njihovimi povezanimi bonitetnimi ocenami.
- (13) Da bi okrepili videz neodvisnosti bonitetnih agencij v razmerju do ocenjevanih subjektov, Uredba (EU) št. 462/2013 v členu 6(4) ter členih 6a in 6b Uredbe (ES) št. 1060/2009 pravila o nasprotjih interesov razširja na tista nasprotja interesov, ki jih povzročijo delničarji ali družbeniki na pomembnih položajih v bonitetni agenciji. V skladu z japonskim pravnim in nadzornim okvirom morajo bonitetne agencije uvesti ukrepe, s katerimi zagotovijo, da bonitetna agencija v postopku določanja bonitetne ocene ne škodi interesom vlagateljev, zlasti kadar ima ocenjevani subjekt v bonitetni agenciji 5-odstotni ali večji delež. Poleg tega bonitetna agencija sploh ne sme opraviti ocene, če ima delež v ocenjevanem subjektu.
- (14) Uredba (EU) št. 462/2013 uvaža nove določbe za zagotovitev, da se zaupni podatki uporabljajo samo za namene, povezane z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, in so zaščiteni pred goljufijo, krajo ali zlorabo. V ta namen člen 10(2a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 določa, da morajo bonitetne agencije vse bonitetne ocene, obete glede bonitetnih ocen in s tem povezane informacije do razkritja javnosti obravnavati kot notranje informacije. Japonski pravni in nadzorni okvir določa podrobne zahteve v zvezi z ukrepi, ki jih morajo bonitetne agencije sprejeti za varovanje zaupnih informacij v zvezi z izdajatelji. Torej je vzpostavljen verodostojen okvir za zaščito pred zlorabo zaupnih informacij.
- (15) Cilj Uredbe (EU) št. 462/2013 je povečati raven preglednosti in kakovosti metodologij bonitetnega ocenjevanja. V odstavku 3 pododdelka I oddelka D Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se uvaža obveznost, da morajo bonitetne agencije ocenjevanemu subjektu dati možnost, da pred objavo bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene opozori na morebitne stvarne napake. Japonski pravni in nadzorni okvir zahteva, da bonitetne agencije vzpostavijo politiko bonitetnega ocenjevanja, ki določa metodologijo za določanje in razkrivanje njihovih bonitetnih ocen. Politika bonitetnega ocenjevanja bi morala zagotoviti navodila in metode, da lahko ocenjevani subjekt preveri, ali je morda prišlo do napačnega prikazovanja dejstev v bonitetni oceni pred njeno objavo, in da v razumnem času izrazi svoje mnenje o bonitetni oceni.
- (16) Uredba (EU) št. 462/2013 v člen 8(5a) in (6)(aa) in (ab) ter (7) Uredbe (ES) št. 1060/2009 uvaža zaščitne ukrepe za zagotovitev, da nobena sprememba metodologij bonitetnega ocenjevanja ne privede do manj strogih metodologij. Podobno tudi japonski pravni in nadzorni okvir zahteva, da morajo imeti bonitetne agencije ukrepe za zagotavljanje, da so informacije, uporabljene pri določanju bonitetne ocene, dovolj kakovostne in da so metodologije ocenjevanja stroge in sistematične.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah (UL L 146, 31.5.2013, str. 1).

- (17) Uredba (EU) št. 462/2013 zastruje zahteve glede predstavljanja in razkrivanja bonitetnih ocen. V skladu s členom 8(2) in odstavkom 2a pododdelka I oddelka D Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 bonitetna agencija razkrije metodologij, modelov in ključnih predpostavk bonitetnega ocenjevanja pospremi z jasnimi in lahko razumljivimi navodili, ki pojasnjujejo vse predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti glede modelov in metodologij bonitetnega ocenjevanja, uporabljenih v postopku bonitetnega ocenjevanja. Japonski pravni in nadzorni okvir vključuje zahteve, ki zagotavljajo, da bonitetne agencije zagotovijo zadostna navodila, ki uporabnikom bonitetnih ocen omogočajo razumevanje teh ocen. Poleg tega obstajajo zahteve, ki zagotavljajo, da bonitetne agencije ohranjajo točnost svojih razkritij zainteresiranim stranem.
- (18) Z namenom krepitev konkurence in omejitve obsega nasprotij interesov v sektorju bonitetnih agencij Uredba (EU) št. 462/2013 v pododdelku II oddelka E Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 uvaja zahtevo, da honorarji, ki jih bonitetne agencije zaračunajo za bonitetno ocenjevanje in pomožne storitve, ne smejo biti diskriminatorni in da morajo temeljiti na dejanskih stroških. Zahteva, da morajo bonitetne agencije razkriti nekatere finančne podatke. V zvezi z zaščito strank bonitetnih agencij in zahtevo, da morajo honorarji temeljiti na stroških in ne smejo biti diskriminatorni, japonski pravni in nadzorni okvir vsebuje podobne zahteve za zagotavljanje, da lahko bonitetne agencije pošteno in natančno opravljajo svoje poslovanje. Tako zahteva, da bonitetne agencije v vsakem poslovnem letu pripravijo poslovno poročilo za nadzornika, ki vsebuje imena 20 največjih strank in honorarje, ki jih je vsaka od njih plačala v poslovnem letu, ter pooblašča nadzornika, da lahko zahteva ustrezne informacije v zvezi z njihovo cenovno politiko in posebnimi zaračunanimi honorarji.
- (19) Komisija pri oceni regulativnega režima tretje države upošteva načelo sorazmernosti in pristop, ki temelji na tveganju. Glede na preučene dejavnike japonski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 in bi ga bilo treba še naprej šteti za enakovrednega pravnemu in nadzornemu okviru, ki ga določa navedena uredba.
- (20) Zaradi pravne varnosti bi bilo treba sprejeti nov izvedbeni sklep, Sklep 2010/578/EU pa bi bilo zato treba razveljaviti.
- (21) Komisija bi morala ob pomoči ESMA še naprej redno spremljati razvoj pravnih in nadzornih ureditev, ki se uporabljajo za bonitetne agencije, razvoj trga in učinkovitost nadzornega sodelovanja v zvezi s spremljanjem in izvrševanjem na Japonskem, da se zagotovi stalna skladnost.
- (22) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za namene člena 5 Uredbe (ES) št. 1060/2009 se japonski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije šteje za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009.

Člen 2

Sklep 2010/578/EU se razveljavi.

Člen 3

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 29. julija 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER